

De zeepridder

ziet een spook

Kristien In-'t-Ven

met illustraties van
Mattias De Leeuw

 | LANNOO

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2017
Vormgeving: Studio Lannoo

ISBN 978 94 014 4423 1
D/2017/45/580
NUR 282

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

FEEST	11	STOEL	73
PRIJS	13	BED	76
LAND	15	DROOM	79
VLEES	18	SPOOK	82
TAART	20	SLAK	84
MEE	22	STEM	86
VANG	24	TULP	90
KAART	27	DOOD	94
FRUIT	30	ENG	97
ZWAAI	34	PLONS	99
POORT	38	PUT	102
SPONS	41	GROT	105
SLOT	43	PAD	108
PLOF	47	BOOT	112
STOF	49	MOL	115
PRUIK	51	TAND	117
SPUL	53	KLAUW	121
ZEEP	57	ZWAARD	124
KNA	60	MOED	127
SNOR	63	VIES	130
VEEG	67	STOP	132
HAARD	71	BLIJF	135

FEEST

‘Zijn we er klaar voorrrrr?’
roept de koning uit.
Zijn r rolt en ratelt als een rasp.
Hij heeft een blos.
En zijn mooiste pak aan.

Zit hij in een show op tv?
Nee.
Dat is het niet.
Het is 12 maart.

Op 12 maart is het feest in het paleis.
Die dag vieren ze de Slag bij Struik.
En hoe de vijand in het stof beet.
Het is de mooiste dag van het jaar,
vindt koning Felix de Eerste de Beste.

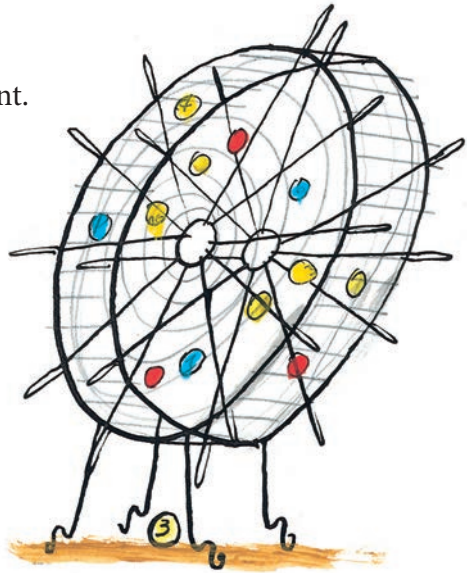
Al zijn ridders zijn er.
Tien stuks in totaal.
De sfeer is tof.
Het vuur brandt.
Er is veel vlees.

Tijdens het eten praten ze over werk.
Een nieuw zwaard dat nog niet went.
Een ziek paard dat net herstelt.

En ze doen bingo.
Dat is een spel.
Elke ridder maakt kans
op een prijs.
Het lot duidt aan wie wint.

'En daarrrr gaan we!
De koning geeft een zwaai aan het rad.
Dat draait door.
En valt dan stil.
Met een knal valt een bal uit het rad.
Op de bal staat een getal.

PRIJS

De zeepridder veert op.
Hij steekt zijn hand in de lucht.
'Bingo!' roept hij.
En: 'Bingooo!'

Dat was luid.
Hij kijkt er zelf van op.
Voor hij er erg in heeft,
doet hij het nog eens:
'Bingoooooooooooo!'

Hij gaat weer zitten.
En wrijft zich in de handen.
Hij wint een prijs!
Wat zal het zijn?
Een zak snoep, een fles wijn?

De koning wenkt hem naar voren.
'Het is me een eer, zeepridder,
om jou deze prijs te geven.'
Hij schraapt zijn keel.
'Je bent...'

De zeepridder houdt het niet meer uit.
'Zég het dan!
Wat win ik?'

'Ogen dicht.
En handen open,' zegt de koning.
De zeepridder spreidt zijn handen.
De koning legt er iets in.

'O. Ik dank u zeer, waarde koning',
zegt de zeepridder beleefd.
Hij dwingt zijn mond tot een zuinige lach.
'Een envelop.
Daar droomde ik al zo lang van.'

'Graag gedaan.
Maar kijk er ook eens in,' zegt de koning.
De zeepridder vist er iets uit.
Het is een blad papier.

LAND

'Weet je wat jij wilt?' zegt de koning.
'Een land!'
Er gaat een 'oooo' door de zaal.
Hier en daar stijgt een 'pff' op.
Ridders zijn ook weleens jaloers.

De zeepridder kijkt de koning aan.
Hij is van de kaart.
'Zei je: een land?
Hoor ik dat goed?'

De koning knikt.
'Het heet Sponje.
En het is nu van jou.'
Hij laat het papier zien.

Het duizelt de zeepridder.
Hij wil op zijn stoel gaan staan.
Een dansje doen.
Een dweiltje slaan.

Maar hij houdt zich in.
Want dat hoort niet.
Voor een ridder.

Die moet koel zijn.
En koel blijven.
Bingo roepen?
Dat was al op het randje.

Dus zegt hij: 'Maar sire, een echt land.
Is dat niet heel duur?
Kan ik dat wel...'

'Maak je geen zorgen.
Ik kreeg het zelf ook.
Van hem daar', zegt de koning.

Hij wijst.
Naar een hoek van de lange tafel.
Daar zit ridder Arnout.
Te kauwen op een bout.

‘Hij wil het niet meer’, legt de koning uit.
‘En ik héb al een land.
Dus dacht ik: dat komt goed van pas.
Als prijs bij de bingo.’

‘Een vraagje’, zegt de zeepridder.
Hij richt zich tot ridder Arnout.
Die met zijn bout.

Maar ridder Arnout staat op.
‘Ik heb thuis nog iets op het vuur staan’, mompelt hij.
En hij smeert ’m.

VLEES

'Maar er is nog worst!' roept de koning hem na.
Hij snapt er geen snars van.
Wie gaat nu weg van een feest?
Voor al het vlees op is?

De zeepridder staart nog steeds.
Naar het blad in zijn hand.
Het scheelt niet veel of hij zweeft.
Zo blij is hij.

Zijn eigen land!
Met bomen en bergen en huizen.
Met een juweel van een kasteel.
Met een volk.

Een schoon volk.
Dat spreekt voor zich.
En een vlag.
De netste vlag die je ooit zag.

‘Zeepridder, een wijze raad van man tot man’, zegt de
koning.
‘Een land is als een kind.
Zorg er goed voor.’

Dan staat hij op en roept uit:
‘Het feest gaat door!’
En dat doet het.

TAART

De zeepridder sloft naar de keuken.
Eerst sliep hij uit.
Want het was laat.

Nu is het tijd voor ontbijt.
Prinses Lucy geeft hem
een snee brood.
Hij kijkt haar aan.
En deelt dan mee:
'Ik ben de koning van Sponje!'

'En ik de keizer van Snurkistan.
Eet nu maar iets, grapjas,' zegt zijn vrouw.
'Nee, echt.
Ik won een land.
Met bingo,' zegt hij.

Lucy verslikt zich in haar thee.
Ze schudt haar hoofd.
'Dronk jij veel wijn op het feest?' vraagt ze.
'Of knelt je helm?
Dat is het.
Kijk die helm maar eens goed na.'

'Ik dronk wat.
Maar niet veel.
Ik moest nog rijden,' zegt de zeepridder.
'En mijn helm zit prima.'

Hij laat de akte zien.
Daar staat het.
Zwart op wit.
De zeepridder is nu baas van Sponje.

Prinses Lucy snapt er geen bal van.
Ze schuift nog een taart in de oven.

De keuken staat al vol.
De eetzaal ook.
Er staat zelfs taart in bad.

MEE

De zeepridder fronst.
'Denk je niet dat er nu genoeg taart is?'
Lucy kijkt hem aan.
'Er is nooit genoeg taart.'

Hij zegt: 'Ik word koning.
Jij wordt dus...'
'Koningin', vult Lucy aan.

'Dat klopt, hoogheid', zegt hij.
In zijn stem klinkt trots.
Hij klimt op van ridder tot koning.
Niet slecht.

'Koningin Lucy', zegt de zeepridder.
'En koning zeepridder.
Dat klinkt wel, vind je niet?'

Lucy trekt een gezicht.
Ze weet het niet.
Of ze het wel zo leuk vindt.
Handen schudden.
Lintjes knippen.

‘Is er plaats om taart te bakken?’ wil ze weten.

‘Heel veel,’ zegt de zeepridder.

‘Om te dansen? En in de bomen te hangen?’

‘Zonder twijfel.’

‘Voor een kind of tien, elf?’

‘Zeker.

Zelfs voor twaalf denk ik.

Al wordt het dan wat krap.’

‘En krijg ik elke dag snoep?’

Als koningin?’

De zeepridder knikt: ‘Moet lukken.’

‘Goed,’ zegt ze.

‘Ik doe mee.’

